

İllər onu cəsur yetişdirdi

Azərbaycan Ordusunun əsgəri Təbriz Əsgərov müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmət qulluqçusu olaraq 2020-ci il sentyabrın 27-də başlayan II Qarabağ savaşında Hadrutun, Qubadlınin, Zəngilanın azad edilməsi, Xocavənd rayonunun Qırmızı Bazar qəsəbəsi uğrunda gedən döyüslərdə fərqlənib. 8 noyabr 2020-ci ildə Şuşada şəhid olub. Noyabrın 13-də Naxçıvanda torpağa tapşırılıb.

Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi uğrunda döyüş əməliyyatlarına qatıldığı və hərbi hissə qarşısında qoymuş tapşırıqların icrası zamanı vəzifə borcunu şərəflə yeri-ne yetirdiyi üçün Prezident İlham Əliyevin sərəncamlarına əsasən Təbriz Əsgərov ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "İgidliyə görə", "Şuşanın azad olunmasına görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə", "Füzulinin azad olunmasına görə" medalları ilə təltif edilib.

Təbrizin əmisi oğlunun xatirələrindən: "Təbriz mənim əmim oğlu ilə yanaşı həm də qardaşım idi. Evlərimiz yaxın olduğundan birlikdə böyümüşdük. Sanki bir yox, iki qardaşım var idi. Beləcə illər keçirdi. Biz böyüyürdük, dəcəlliklər bizi tərk etsə də, uşaqlıqdan onda yaranan qeyri-adı xarakter və vətənpərvərlik hissələri artırdı. Həmişə məktəb illərində işğal altında olan torpaqlarımızdan dənizsənədən düşmənə olan böyük nifret onun gözlərindən oxunurdu. Illər onu cəsur bir gənc kimi yetişdirdi. Her şey düşmənin torpaqlarımıza hücum cəhdələri ilə başladı. Müharibə xəbəri tez yayıldı. Biz isə səbir-sizliklə cəbhəyə gedəcəyimiz günü gözləyirdik. Oktyabr ayının 11-i cəbhəyə getmek üçün yola düşdük. Biz cəbhə bölgəsinə yollandıq. Elə bir həftə olardı ki, əməliyyatlar davam edirdi. Dincəlmək üçün yenice oturmuşdum ki, gözlərim kiminsə əlləri ilə qapandı. Sonra gözlərimin önündə onu - Təbrizi, birlikdə böyüdüyüm qardaşımı gördüm. Onu görəndə həm qürür, həm də narahatlıq keçirdim. Qürürluydum, çünki bu yola onunla birlikdə çıxmışdım, ailəmizdən biri daha vətəni müdafiə üçün hazır idi, digər tərəfdən isə hər şeyin ola biləcəyi, onu itirə biləcəyim düşüncəsi ağılıma gəldi. Amma tezliklə bu fikirdən daşınmağa çalışdım. Biz bir-birimizdən ayrıldıq. Ayrı bölgülərdə vətənin müdafiəsinə başladıq. Toprağımızı işğaldan azad etdik, şəhid verdik, amma bir addım belə geri çəkiləmədik, hər ikimiz cənub bölgəsində döyüslərə qoşulmuşduq.

Bu yolda bizim bölkədən olan Aqil Quliyev şəhid oldu. Dostum Aqili xəstəxanaya gətirmək üçün yola düşdüm. Bu mənə ondan qalan yeganə xatire idi, bu saat onun qəlbimdəki həsrətinə təselli idi. Onu xəstəxanaya çatdırıldıqdan sonra Təbrizin daxil olduğu bölüyün Şuşaya doğru irəlilədiyi xəberini aldım. Elə biz də Şuşa istiqamətində iki gün ağır sınaqlardan çıxdıq, düşmənlə üz-üzə gəldik, amma qəlbəni təmin edə bildik, çünki düşmən buraların öz toprağı olmadığını bilirdi, ona görə də bu torpaq uğrunda canını verənlərdən qorxaraq arxalarına belə baxmadan qaçıdlar. Şuşanı alıqdən sonra atəşkəs xəberinin sevinci ilə evə zəng etdim, hal-əhval tutduqdan sonra Təbrizi soruştum, ondan bir xəbər yox idi, evlə əlaqə saxlamamışdı. Bu xəbər məni sarsıdı, onu axtarmağa, ondan xəbər tutmağa çalışdım.

Elə onu axtarırdım ki, Təbrizin taborundan bir əsgər gördüm. Kiməsa işarə edir, "Əsgərov ordadır", - deyirdi. Sanki ayaqlarım titrdi, addım ata bilmədim, bir müddət elə beləcə qaldıqdan sonra irəlilədim, bir nəfərin üzüstə uzandığını gördüm, əvvərəndə şəhid Məmmədov Kəmaləddin olduğunu gördüm. Əmin oldum ki, artıq Təbriz də şəhid olub, çünki onlar birlikdə idilər, yan-yana vuruşurdular. Sonra isə şəhidlərin yanına yürüdüm, onların üzlərinə baxdım. Birdən Təbrizin ağarmış simasını gördüm, gözləri qapalı idi, sanki yuxuya getmişdi. Mənə elə gəlirdi ki, çağırısam, oyanıb qalxacaqdı. Yaxınlaşıb çağırıdım, cavab vermedi. Uşaqkən yaşadığım xatirələr film kimi gözümün önündən keçirdi. O şəhidlik zirvəsinə ucalmışdı, illərlə vətən eşqi ilə yaşamış, bu arzusuna çatmışdı.

Bu gün Təbrizin məzarı başında onun məsum baxışlarına baxarkən bir təsəllim var: rahat yat, qardaşım. Topaqlarımız yağı düşmən əlindən geri alındı və bil ki, sonadək sən də bizimlə birlikdə irəlilədin, çünki şəhidlərin hər biri bu torpaqların alınması uğrunda canı və qanını fəda etdi".

M.CƏFƏROV,
"Respublika".

